1. Család
27 éves, Budapesten született a Skorpió jegyében, de inkább a Mérleg illik rá. Szülei üzletemberek, anyai nagybátyja zenész. Felesége, Török Veronika a Nemzeti Filharmónia munkatársa.
2. Gyermekkor
Ugyanolyan gyermek, mint más, átlagos kisfiú, ha csak teheti, ő is rohan focizni. Nagy küzdelmet folytat szüleivel a zongoragyakorlás miatt, és gyakran meglóg előle. Gyerekként nagyon utálja, ha azért nem szólhat a felnőttek dolgába, mert még „hátulgombolós".
3. Zene
Hatévesen kezd zongorázni, de hamar kiderül, hogy nem lesz a billentyűk virtuóza. A hangszer nem okoz felszabadító, varázslatos érzést számára. Korán elkezd komponálgatni, és a konziban már oly erős a „zene illata" — szinte kábítószerként hat rá —, hogy eldől, ezt a pályát választja. Már gyermekkorában tapasztalja azt a furcsa érzést, hogy zenehallgatás közben beleborzong az élménybe; átéli a katarzist.
4. Konzi
Fantasztikus intézményként jellemzi a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolát, ahol az első évtől kezdve partnernek tartják, és felnőttként kezelik őket.
5. Komponálás
A zeneszerzéshez nagyon fontos számára az olvasmányélmény: versben József Attila, prózában Thomas Mann. A legsikerültebb műveit e két szerző írásai ihletik. Még nem született olyan szerzeménye, amit ne akart volna újra meg újra átírni, ezért jobban szeret szigorú határidős felkérésre dolgozni.
6. Gyakorlás
A zeneműveket partitúrából tanulja, de később egy-egy hangfelvétellel összeveti az elképzeléseit. Addig a belső hallására támaszkodik: olyan, mintha egy könyvet olvasna. Ő azt az élményt is hallja.
7. Csönd, álom
A csönd számára is csönd, nem zene. Ez a tanulás, alkotás szigorú feltétele. Az éppen gyakorolt művel alszik és ébred. Csak azt a szerzeményét tekinti jónak, amit álmában is hall.
8. Főiskola
Előbb a zeneszerzés, majd a karmester szakon diplomázik. Közben a rádiós szerkesztésbe is belekóstol. Két csodálatos tanártól tanul a legtöbbet: Petrovics Emiltől a zeneszerzést, Lukács Ervintől a karmesterséget. Az előbbitől a szigorúságot, a követelményt, az igényes rendet, a technikát és a szakmai hozzáértést, az utóbbitól a könnyedséget, a felszabadultságot, az ihletettséget, a szabadon engedés bátorságát kapja.
9. Karmesteri dobogó
A dirigens csak akkor állhat ki egy zenekar elé, ha pontos elképzelésekkel rendelkezik, és a teljes művet, minden, hang funkcióját alaposan ismeri. Bár a zenészek tőle várják az irányítást, ezt egy közös játéknak tartja, melyben együtt kell átélni az élményt.
10. Siker, tervek
A karmesterversenyen elért II. helyezés és a közönségdíj ellenére a sikertől nem „szállt el", sőt, ellenszenvesnek tartja a karmesterek körül kialakult sztárkultuszt. De ő is tudja, hogy csak egy élete van. Számára az idei verseny csak jövőre ér véget, amikor már eleget tett a nyolc zenekartól kapott felkéréseknek. Ha újra meghívják, mert elégedettek voltak vele, az már

sikernek nevezhető. A farkastörvényes világban uralkodó bizonyítási kényszerrel szemben zenét írna a legszívesebben itthon, csöndben, néha egy-egy föllépéssel tarkítva.
Zétényi Zoltán
(Új-Demokrata 1995./23.- 1995. június 8.)